

Ο περί της Θαλάσσιας Στρατηγικής Νόμος του 2011 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 18(Ι) του 2011

Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2010

Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο:

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 164,
25.06.2008,
σ. 19.

«Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17^{ης} Ιουνίου 2008, περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)».

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα οναφέρεται ως ο περί της Θαλάσσιας Στρατηγικής Νόμος του 2011.

Ερμηνεία.

2. Στον παρόντο Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια –

«αρμόδια αρχή» σημαίνει τον Υπουργό Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος·

«Επιτροπή» σημαίνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή·

«θαλάσσια ύδατα» σημαίνει:

45 του 1964.

(α) τα ύδατα, το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφος στη θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης, από την οποία μετράται το εύρος της αιγιαλίτιδας ζώνης της Δημοκρατίας, όπως αυτή καθορίζεται με βάση τον περί της Αιγιαλίτιδος Ζώνης Νόμο, έως τα όρια της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης της Δημοκρατίας, όπως αυτή καθορίζεται με βάση τον περί της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης Νόμο και τον περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (Κυρωτικό) Νόμο, και

64(Ι) του 2004.
203 του 1988.

(β) τα παράκτια ύδατα, όπως καθορίζονται από τον περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμο ο πυθμένας και το υπέδαφος τους, στο βαθμό που ιδιαίτερες πτυχές της περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν έχουν ήδη ρυθμιστεί από τον εν λόγω νόμο ή από άλλο νομοθέτημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

13(Ι) του 2004
67(Ι) του 2009
113(Ι) του 2010.

«θαλάσσια στρατηγική» σημαίνει τη στρατηγική που χαράζεται και εφαρμόζεται για συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή κατά τα αριζόμενα στο άρθρο 7·

«καλή περιβαλλοντική κατάσταση» σημαίνει την περιβαλλοντική κατάσταση των θαλασσίων υδάτων στην οποία τα ύδατα αυτά παρέχουν ένα οικολογικά ποικίλο και δυναμικό θαλάσσιο περιβάλλον που είναι καθαρό, υγιές και παραγωγικό στα πλαίσια των εγγενών συνθηκών του, και όπου η χρήση του βρίσκεται σε επίπεδο αειφορίας, διασφαλίζοντας έτσι τις δυνατότητες για χρήσεις και δραστηριότητες από τις σημερινές και τις μελλαντικές γενεές, δηλαδή όπου:

(α) η δομή, οι λειτουργίες και διεργασίες των αυστατικών των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, μαζί με τους σχετικούς φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, επιτρέπουν στα εν λόγω οικοσυστήματα να λειτουργούν πλήρως και να διατηρούν την ανθεκτικότητά τους απέναντι στην ανθρωπογενή κλιματική αλλαγή, τα θαλάσσια είδη και ενδιαίτηματα προστατεύονται, η ανθρωπογενής υποβάθμιση της βιοποικιλότητας προλαμβάνεται και τα διάφορα βιολογικά στοιχεία λειτουργούν σε ισορροπία·

(β) οι υδρομορφολογικές, φυσικές και χημικές ιδιότητες των οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοτήτων εκείνων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες, υποστηρίζουν τα θαλάσσια οικοσυστήματα όπως περιγράφεται στην παράγραφο (α), ενώ οι οποιοσδήποτε ανθρωπογενείς εναποθέσεις ουσιών και ενέργειας, περιλαμβανομένου του θορύβου, στο θαλάσσιο περιβάλλον δεν προκαλούν συνέπειες ρύπανσης.

Η καλή περιβαλλοντική κατάσταση προσδιορίζεται στο επίπεδο της θαλάσσιας περιοχής ή/και υποπεριοχής όπως ορίζεται στο άρθρο 6, με βάση τα χαρακτηριστικά παιστικής περιγραφής του Παραρτήματος Ι. Για να επιτευχθεί ο στόχος της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης εφαρμόζεται μια ευέλικτη διοίκηση με βάση την οικοσυστηματική προσέγγιση·

Παρόρθημα Ι.

«κράτος μέλος» σημαίνει κράτος που είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή συμβαλλόμενο μέρος στη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, η οποία υπογράφηκε στο Οπέρτο την 2^η Μαΐου 1992, και προσαρμόστηκε από το Πρωτόκολλο, το οποίο υπογράφηκε στις Βρυξέλλες την 17^η Μαΐου 1993, και όπως η Συμφωνία αυτή περαιτέρω εκάστοτε τροποποιείται·

«κριτήρια» σημαίνει διακριτά τεχνικά χαρακτηριστικά τα οποία συνδέονται στενά με χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής·

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 164,
25.06.2008,
σ. 19.

«Οδηγία» σημαίνει την Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17^{ης} Ιουνίου 2008 περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική), όπως εκάστοτε τροποποιείται ή αντικαθίσταται·

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 348,
24.12.2008,
σ. 84.

«Οδηγία 2008/105/ΕΚ» σημαίνει την Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16^{ης} Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροπαπαίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

«περιβαλλοντική κατάσταση» σημαίνει τη συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διεργασίες των συστατικών των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, μαζί με τους φυσικούς φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, βιολογικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς ποράγοντες, καθώς και τις φυσικές, ηχητικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που οφείλονται σε ανθρώπινες δραστηριότητες μέσα ή έξω από μια συγκεκριμένη περιοχή·

«περιβαλλοντικοί στόχοι» σημαίνει τις ποιοτικές ή ποσοτικές ενδείξεις για την επιθυμητή κατάσταση των διαφόρων πτυχών των θαλάσσιων υδάτων και των πιέσεων και επιπτώσεων επί των υδάτων αυτών, και οι οποίες ενδείξεις καθορίζονται βάσει του άρθρου 11·

«περιφερειακή συνεργασία» σημαίνει τη συνεργασία και τα συντονισμένα δραστηριότητες μεταξύ των κρατών-μελών και, όταν είναι δυνατόν, με τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια περιοχή ή/και υποπεριοχή, με σκοπό τη διαμόρφωση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών·

«ρύπανση» σημαίνει την άμεση ή έμμεση εισαγωγή ουσιών ή ενεργειών στο θαλάσσιο περιβάλλον ως αποτέλεσμα ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένου του ανθρωπογενούς υποθαλάσσιου θορύβου, οι επιπτώσεις του οποίου είναι ή πιθανόν να είναι επιζήμιες, με επιβλαβείς συνέπειες για τους ζωντανούς οργανισμούς και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, οδηγώντας, ιδίως, σε -

(α) απώλεια της βιοποικιλότητας,

(β) κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία,

(γ) παρεμπόδιση των θαλάσσιων δραστηριοτήτων, όπως την αλιεία, τον τουρισμό, την αναψυχή, και άλλες θεμιτές χρήσεις της θάλασσας,

(δ) υποβάθμιση της ποιότητας της χρήσης του θαλάσσιου νερού και της μείωσης των θελήτρων του ή γενικότερα της υποβάθμισης της αειφόρου χρήσης των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών·

51 του 1979
20(III) του 2001
35(III) του 2007.

«Σύμβαση της Βορκελώνης» σημαίνει τη Σύμβαση για την Προστασία της Μεσογείου Θάλασσας από τη Ρύπανση και τα Πρωτόκολλα της, η οποία κυρώθηκε με τους περί της Σύμβασης για την Προστασία της Μεσογείου Θάλασσας από τη Ρύπανση και περί Συναφών Πρωτοκόλλων (Κυρωτικούς) Νόμους του 1979 μέχρι 2007.

Σκοπός.

3.–(1) Σκοπός του παρόντος Νόμου είναι η λήψη των αναγκαίων μέτρων για επίτευξη ή και διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος το αργότερο έως το έτος 2020.

(2) Προς επίτευξη του σκοπού αυτού θα αναπτυχθεί και θα εφαρμοστεί θαλάσσια στρατηγική, η οποία:

(α) εξασφαλίζει την προστασία και διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, προλαμβάνει την υποβάθμισή του ή, αν είναι εφικτό, αποκαθιστά τα θαλάσσια οικοσυστήματα σε περιοχές όπου αυτά έχουν επηρεαστεί αρνητικά·

(β) προλαμβάνει και μειώνει τις αναποθέσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, με στόχο τη σταδιακή εξάλειψη της ρύπανσης, όπως αυτή ορίζεται στα άρθρα 2, για να διασφαλίσει

ότι δε θα υπάρχουν σημαντικές επιπτώσεις ή κίνδυνοι για τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, τα θαλάσσια οικοσυστήματα, την ανθρώπινη υγεία ή τις θεμιτές χρήσεις της θάλασσας.

(3) Η θαλάσσια στρατηγική εφαρμόζει την οικοσυστηματική προσέγγιση για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, διασφαλίζοντας ότι η συνολική πίεση των δραστηριοτήτων αυτών παραμένει σε επίπεδο που είναι συμβατά με την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης και ότι δε συμβιβάζεται η ικανότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να αντιδρούν στις ανθρωπογενείς αλλαγές, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπει την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών από τη σημερινή και τις μελλοντικές γενεές.

(4) Ο παρών Νόμος συμβάλλει στη συνοχή θεμάτων περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος και αποσκοπεί στα να διασφαλίσει την ενσωμάτωσή τους στις διάφορες πολιτικές, στις συμφωνίες και στα νομοθετικά μέτρα που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον.

Πεδίο εφαρμογής. 4. Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται σε όλα τα θαλάσσια ύδατα της Δημοκρατίας και λαμβάνει υπόψη τις διασυνοριακές επιδράσεις στην ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος των τρίτων χωρών που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια περιοχή ή τις υποπεριοχές αυτής, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6.

Ευθύνες της αρμόδιας αρχής. 5.-(1) Η αρμόδια αρχή ευθύνεται για την πιστή και αποτελεσματική εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου και αποτελεί την αρμόδια αρχή για τους σκοπούς του Άρθρου 7 της Οδηγίας.

(2) Έως τις 15 Ιανουαρίου 2011, η αρμόδια αρχή -

Παράρτημα II.

(α) διαβιβάζει στην Επιτροπή τα πληροφορικά στοιχεία που αναφέρονται στο Παράρτημα II·

(β) διαβιβάζει στην Επιτροπή κατάλογο των αρχών της Δημοκρατίας που συμμετέχουν σε διεθνείς φαρείς που έχουν σχέση με την εφαρμογή της Οδηγίας ή και του παρόντος Νόμου·

(γ) ορίζει αρχή/ές υπεύθυνη/ες για τη συνεργασία και το συντονισμό που αναφέρονται στο άρθρο 8.

(3) Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για τυχόν μεταβολές των πληροφοριών που έχει διαβιβάσει βάσει του εδαφίου (2) εντός έξι (6) μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της μεταβολής των πληροφοριών αυτών.

(4) Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου, η αρμόδια αρχή δύναται να συμβουλευέται οποιαδήποτε καθοδηγητικά κείμενα που περιέχουν συστάσεις σχετικές με την εφαρμογή της Οδηγίας τα οποία εκδίδονται με την έγκριση της Επιτροπής και απευθύνονται προς τα κράτη-μέλη.

Θαλάσσια περιοχή της Δημοκρατίας και υποπεριοχές. 6.-(1) Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου, λαμβάνεται δεόντως υπόψη ότι η θαλάσσια περιοχή της Δημοκρατίας καλύπτει τα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή και τη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας και τα οποία αποτελούν αυστηρό στοιχείο της Μεσαγείου Θάλασσας και των υδραλογικών, ωκεανογραφικών και βιογεωγραφικών χαρακτηριστικών της.

(2) Η αρμόδια αρχή δύναται, κατά την εφαρμογή του παρόντος Νόμου, και λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες του θαλάσσιου συστήματος της υπαπεριοχής Αιγαίο Πέλαγος-Ανατολική Μεσόγειος, να αναφέρεται σε υποδιαίρεσεις των θαλάσσιων υδάτων της υποπεριοχής αυτής. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για τις όποιες υποδιαίρεσεις, τις οποίες δύναται να επανεξετάζει μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης που αναφέρεται στο εδάφιο (2) του άρθρου 7.

Θαλάσσια στρατηγική. 7.-(1) Η αρμόδια αρχή αναπτύσσει θαλάσσια στρατηγική για τα θαλάσσια ύδατα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το σχέδιο δράσης που περιγράφεται στις παραγράφους (α) και (β) του εδαφίου (2).

(2) Η αρμόδια αρχή συνεργάζεται με άλλα κράτη μέλη μαζί με τα οποία μοιράζεται τη θαλάσσια περιοχή ή τις υποπεριοχές που καθορίζονται στο άρθρο 6, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνεκτικότητα και ο συντονισμός των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων της Οδηγίας και του παρόντος Νόμου σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, σύμφωνα με το ακόλουθο σχέδιο δράσης επί του οποίου τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη επιδιώκουν μια κοινή προσέγγιση:

(α) Προετοιμασία της θαλάσσιας στρατηγικής:

(i) αρχική αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων που

αναπτύσσονται σε αυτά, η οποία αξιολόγηση διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 9 και ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012·

- (ii) καθορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων σύμφωνα με το άρθρο 10, ο οποίος πραγματοποιείται έως τις 15 Ιουλίου 2012·
- (iii) θέσπιση σειράς περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών, σύμφωνα με το άρθρο 11, έως τις 15 Ιουλίου 2012·
- (iv) θέσπιση και εφαρμογή προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική αναπροσαρμογή των στόχων σύμφωνα με το άρθρο 12, έως τις 15 Ιουλίου 2014, εκτός αν η νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει διαφορετικά·

(β) πρόγραμμα μέτρων:

- (i) κατάρτιση προγράμματος μέτρων με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 13, το αργότερο έως το 2015·
- (ii) ένορξη λειτουργίας του προγράμματος που προβλέπεται στην υποπαράγραφο (i) το αργότερο έως το 2016 σύμφωνα με το άρθρο 13.

(3) Σε περίπτωση που η περιβαλλοντική κατάσταση εντός της θαλάσσιας περιοχής ή των υποπεριοχών που καθορίζονται βάσει του άρθρου 6, είναι κρίσιμη σε βαθμό που να απαιτεί επείγουσα δράση, η αρμόδια αρχή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη με τα οποία η Δημοκρατία έχει σύνορα εντός της συγκεκριμένης θαλάσσιας περιοχής ή των υποπεριοχών που καθορίζονται βάσει του άρθρου 6, εκπονεί ένα σχέδιο δράσης σύμφωνα με το εδάφιο (1), το οποίο να περιλαμβάνει την επίτευξη της έναρξης λειτουργίας του προγράμματος μέτρων καθώς και ενδεχομένως αυστηρότερα προσηλωτικά μέτρα, με την προϋπόθεση ότι αυτό το σχέδιο δράσης δε θα αποτρέψει την επίτευξη ή και τη διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε κάποια άλλη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχές που καθορίζονται με βάση την Οδηγία ή και τον παρόντα Νόμο. Σε αυτή την περίπτωση:

(α) η αρμόδια αρχή θα ενημερώσει την Επιτροπή για το αναθεωρημένο χρονοδιάγραμμά της και θα προχωρήσει αναλόγως·

(β) η αρμόδια αρχή θα ζητήσει από την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο να οριζεί την αρμόδια αρχή στις ενισχυμένες προσπάθειές της να βελτιώσει το θαλάσσιο περιβάλλον εντάσσοντας την εν λόγω περιαχή σε ένα πιλοτικό σχέδιο.

Περιφερειακή
συνεργασία.

8.—(1) Προκειμένου να επιτευχθεί ο συντονισμός που αναφέρεται στο εδάφιο (2) του άρθρου 7, η αρμόδια αρχή, εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, αξιοποιεί τις υφιστάμενες περιφερειακές θεσμικές δομές συνεργασίας, μεταξύ των οποίων και αυτές που προβλέπονται από τη Σύμβαση της Βαρκελώνης, η οποία καλύπτει τη Μεσόγειο Θάλασσα και όποιες υποδιαιρέσεις της οριοθετηθούν σύμφωνα με το εδάφιο (2) του άρθρου 6.

(2) Με σκοπό τη θέσπιση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών, η αρμόδια αρχή, χρησιμοποιώντας τα σχετικά διεθνή βήματα, συμπεριλαμβανομένων των μηχανισμών και των δομών της Σύμβασης της Βαρκελώνης, θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να συντονίσει τις ενέργειές της με τρίτες χώρες που έχουν κυριαρχία ή δικαιοδοσία σε ύδατα της θαλάσσιας περιοχής ή των υποπεριοχών που καθορίζονται στο άρθρο 6.

(3) Στο πλαίσιο της περιφερειακής συνεργασίας, η αρμόδια αρχή στηρίζεται, κατά το μέγιστο δυνατό, σε υφιστάμενα προγράμματα και δραστηριότητες που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, όπως η Σύμβαση της Βαρκελώνης, και επιδιώκει, όπου κρίνεται κατάλληλο, το συντονισμό και τη συνεργασία με όλα τα κράτη μέλη εντός της Μεσογείου Θάλασσας και τυχόν υποδιαιρέσεων της, περιλαμβανομένων και τυχόν περικλειστων χωρών, ούτως ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της δυνάμει της Οδηγίας, χρησιμοποιώντας τις καθιερωμένες δομές συνεργασίας που προαδιορίζονται στην Οδηγία ή και στον παρόντα Νόμο ή και στον περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμο.

Αξιολόγηση.

9.—(1) Η αρμόδια αρχή διενεργεί αρχική αξιολόγηση των θαλάσσιων υδάτων της Δημοκρατίας, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα διαθέσιμα στοιχεία, η οποία αξιολόγηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

(α) ανάλυση των βασικών γνωρισμάτων και χαρακτηριστικών και της τρέχουσας περιβαλλοντικής κατάστασης των εν λόγω υδάτων, βασισμένη στους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του Πίνακα 1 του Παρορτήματος III, και η οποία καλύπτει τα φυσικά και χημικά γνωρίσματα, τα είδη των οικοτόπων, τα βιολογικά γνωρίσματα και την υδρομορφολογία·

Παράρτημα III
Πίνακας 1.

(β) ανάλυση των κυριότερων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένης κάθε

ανθρώπινης δραστηριότητας, στην περιβαλλοντική κατάσταση των εν λόγω υδάτων η οποία:

- (i) βασίζεται στους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του Πίνακα 2 του Παραρτήματος III, και καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογική συνεισφορά των επιμέρους πιέσεων, καθώς και τις όποιες διακρινόμενες τάσεις,
- (ii) καλύπτει τις κύριες αθροιστικές και συνεργιστικές επιδράσεις, και
- (iii) λαμβάνει υπόψη τις σχετικές αξιολογήσεις, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν βάσει της υφιστάμενης Κυπριακής νομοθεσίας και της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παράρτημα III
Πίνακας 2.

- (γ) οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης των εν λόγω υδάτων και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

(2) Στις αναλύσεις που αναφέρονται στο εδάφιο (1) λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα παράκτιο, μεταβατικά και χωρικό ύδατα, τα οποία καλύπτονται από την υφιστάμενη Ευρωπαϊκή και Κυπριακή νομοθεσία, και ειδικότερα τον περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμο. Στις υπό αναφορά αναλύσεις λαμβάνονται επίσης υπόψη, ή χρησιμοποιούνται ως βάση, άλλες συναφείς αξιολογήσεις, όπως οι από καινού διενεργούμενες αξιολογήσεις στα πλαίσια της Σύμβασης της Βαρκελώνης, ώστε να προκύπτει μια καθολική αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

(3) Κατά την προετοιμασία των αξιολογήσεων που αναφέρονται στο εδάφιο (1) και μέσω του συντονισμού που καθορίζεται στο άρθρα 7 και 8, η αρμόδια αρχή καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλίσει ότι:

- (α) οι μέθοδοι αξιολόγησης είναι αμοιόμορφες σε όλη τη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή που καθορίζεται στο άρθρο 6.
- (β) λαμβάνονται υπόψη οι διαμεθοριακές επιπτώσεις και τα διαμεθοριακά γνωρίσματα.

Προσδιορισμός
της καλής
περιβαλλοντικής
κατάστασης.

10.-(1) Σε συνάρτηση με την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 9, η αρμόδια αρχή καθορίζει, αναφορικά με τα θαλάσσια ύδατα της Δημοκρατίας, μια δέσμη χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, λαμβάνοντας υπόψη τα εξής:

Παράρτημα I.

- (α) τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που παρατίθενται στο Παράρτημα I.

Παράρτημα III
Πίνακας 1.

- (β) τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που παρατίθενται στον Πίνακα 1 του Παραρτήματος III και ειδικά τα φυσικά και χημικά γνωρίσματα, τα είδη των οικοτόπων, τα βιολογικά γνωρίσματα, και την υδρομορφολογία.

Παράρτημα III
Πίνακας 2.

- (γ) τις πιέσεις που ασκούν οι ανθρώπινες δραστηριότητες και τις επιπτώσεις που επιφέρουν στη θαλάσσια περιοχή ή τις υπαπεριοχές που καθορίζονται στο άρθρο 6, έχοντας υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους που παρατίθενται στον Πίνακα 2 του Παραρτήματος III.

- (δ) τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα που εκάστοτε καθορίζονται, βάσει των Παραρτημάτων I και III της Οδηγίας και τα οποία υιοθετούνται με την έκδοση Διαταγμάτων βάσει της παραγράφου (β) του άρθρου 19 του παρόντος Νόμου.

(2) Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Επιτροπή την αξιολόγηση που διενεργεί βάσει του εδαφίου (1) του άρθρου 9, καθώς και τις αποφάσεις που λαμβάνει σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη των αποφάσεών της.

Θέσπιση
περιβαλλοντικών
στόχων.

11.-(1) Βάσει της αρχικής αξιολόγησης που διενεργείται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 9, η αρμόδια αρχή θεσπίζει περιεκτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών για τα θαλάσσια ύδατα της Δημοκρατίας, με σκοπό την καθοδήγηση της προόδου προς την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, λαμβάνοντας υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους πιέσεων και επιπτώσεων που παρατίθενται στον Πίνακα 2 του Παραρτήματος III και των χαρακτηριστικών που παρατίθενται στο Παράρτημα IV.

Παράρτημα III
Πίνακας 2.
Παράρτημα IV.

(2) Κατά την εκπόνηση των στόχων και δεικτών, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη τη συνεχιζόμενη εφαρμογή των υφιστάμενων σε εθνικό, Ευρωπαϊκό ή διεθνές επίπεδο σχετικών περιβαλλοντικών στόχων που σφοδρόν τα εν λόγω ύδατα, διασφαλίζοντας την αμοιβαία συμβατότητα των στόχων, καθώς και το ότι λαμβάνονται υπόψη, στο δυνατό βαθμό, οι σχετικές

διασυννοριακές επιπτώσεις και τα διασυννοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

(3) Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Επιτροπή τους περιβαλλοντικούς στόχους εντός τριών μηνών από τη θέσπισή τους.

Πρόγραμμα παρακολούθησης.

12.--(1) Βάσει της αρχικής αξιολόγησης που διενεργείται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 9, η αρμόδια αρχή θεσπίζει και υλοποιεί πρόγραμμα παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων της Δημοκρατίας, με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που παρατίθενται στο Παράρτημα III και στο Παράρτημα V και αναφορικά με τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρο 11.

Παράρτημα III.
Παράρτημα V.

(2) Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι:

(α) το πρόγραμμα παρακολούθησης είναι συμβατό με τα προγράμματα παρακολούθησης των άλλων κρατών μελών εντός της θαλάσσιας περιοχής ή των υποπεριοχών που καθορίζονται στο άρθρο 6, ούτως ώστε:

(i) οι μέθοδοι παρακολούθησης να είναι ομοιόμορφες σε όλη τη θαλάσσια περιοχή ή τις υποπεριοχές, για να διευκολύνεται η συγκρισιμότητα των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης, και

(ii) να λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές διασυννοριακές επιπτώσεις και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα·

(β) το πρόγραμμα παρακολούθησης βασίζεται στις διατάξεις περί αξιολόγησης και παρακολούθησης όπως αυτές ορίζονται από τη σχετική ισχύουσα Κυπριακή και Ευρωπαϊκή νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων του περί Προστασίας και Διαχείρισης της Φύσης και της Άγριας Ζωής Νόμου και του περί Προστασίας και Διαχείρισης Άγριων Πτηνών και Θηραμάτων Νόμου για τους αικατόπους και για τα άγρια πτηνά, ή που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, και ότι είναι συμβατό με αυτές.

153(I) του 2003
131(I) του 2006.
152(I) του 2003
256(I) του 2004
81(I) του 2005
151(I) του 2006
15(I) του 2008
5(I) του 2009.

(3) Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί το πρόγραμμα παρακολούθησης στην Επιτροπή εντός τριών μηνών από τη θέσπισή του.

Πρόγραμμα μέτρων.

13.--(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο μεριμνά για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για να επιτευχθεί ή και να διατηρηθεί στα θαλάσσια ύδατα της Δημοκρατίας η καλή περιβαλλοντική κατάσταση όπως αυτή καθορίζεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 10.

(2) Τα μέτρα που αναφέρονται στο εδάφιο (1) εκπονούνται βάσει της αρχικής αξιολόγησης που διενεργείται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 9, σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που τίθενται από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 11, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη μέτρων που αναφέρονται στο Παράρτημα VI.

Παράρτημα VI.

(3) Τις αναγκαίες ενέργειες για την εφαρμογή του προγράμματος μέτρων συντονίζει η αρμόδια αρχή κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (1) του άρθρου 5.

(4) Τα μέτρα που εκπονούνται δυνάμει του εδαφίου (2) ενσωματώνονται σε πρόγραμμα μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα αντίστοιχα μέτρα που απαιτούνται από την ισχύουσα νομοθεσία, και ιδίως από τον περί Προστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμο, τους περί Ελέγχου της Ρύπανσης των Νερών (Απόρριψη Αστικών Λυμάτων) Κανονισμούς, τον περί της Διαχείρισης της Ποιότητας των Νερών Κολύμβησης Νόμο και την εκάστοτε ισχύουσα Κυπριακή νομοθεσία που μεταφέρει τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/105/EK, ή τα αντίστοιχα μέτρα που απαιτούνται από διεθνείς συμφωνίες.

Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.
Παράρτημα Τρίτο(I):
3.10.2003.
57(I) του 2008.

(5)(α) Κατά την εκπόνηση του προγράμματος μέτρων σύμφωνα με το εδάφιο (2), αποδίδεται η δέουσα σημασία στην αειφόρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των υπό μελέτη μέτρων. Προς αυτή την κατεύθυνση, το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση της αρμόδιας αρχής, δύναται να προσδιορίζει τα κατάλληλα διοικητικά όργανα ή τις αρχές της Δημοκρατίας, για την εκπόνηση αυτών των

μέτρων.

(β) Το Υπουργικό Συμβούλιο μεριμνά ώστε τα μέτρα να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά και παράλληλα να διενεργούνται αξιολογήσεις των επιπτώσεων, καθώς και αναλύσεις κόστους-ωφέλειας, πριν από την εισαγωγή οποιουδήποτε νέου μέτρου.

(6) Τα προγράμματα μέτρων που εκπονούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου, περιλαμβάνουν μέτρα προστασίας του χώρου, που συμβάλλουν στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών, που καλύπτουν επαρκώς την ποικιλότητα των οικοσυστημάτων που συνθέτουν τις περιοχές αυτές, όπως τις ειδικές ζώνες διατήρησης βάσει του περί Προστασίας και Διαχείρισης της Φύσης και της Άγριας Ζωής Νόμου, τις ζώνες ειδικής προστασίας βάσει του περί Προστασίας και Διαχείρισης Άγριων Πτηνών και Θηραμάτων Νόμου, καθώς και τις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές όπως τυχόν έχουν συμφωνηθεί από τη Δημοκρατία στα πλαίσια της Σύμβασης της Βαρκελώνης ή και άλλων διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών, στις οποίες η Δημοκρατία είναι συμβαλλόμενο μέρος.

(7) Αν το Υπουργικό Συμβούλιο θεωρεί ότι η διαχείριση μιας ανθρώπινης δραστηριότητας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ή διεθνές επίπεδο είναι πιθανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδίως στις περιοχές οι οποίες αναφέρονται στο εδάφιο (6), τότε μεριμνά ούτως ώστε να ενημερωθεί ο αρμόδιος φορέας ή διεθνής οργανισμός, με στόχο την εξέταση και ενδεχόμενη λήψη μέτρων που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του παρόντος Νόμου, ώστε να διαφυλαχθούν η ακεραιότητα, η δομή και η λειτουργία των οικοσυστημάτων που πρέπει να διατηρηθούν ή, όπου αυτό χρειάζεται, να αποκατασταθούν.

(8) Το αργότερο έως το 2013, η αρμόδια αρχή δημοσιοποιεί πληροφορίες σχετικά με τις περιοχές που ανσφهرانται στα εδάφια (6) και (7).

(9) Το πρόγραμμα μέτρων περιλαμβάνει τους τρόπους με τους οποίους εφαρμόζονται τα μέτρα καθώς και το πώς αναμένεται να συμβάλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που θεσπίζονται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 11.

(10) Το Υπουργικό Συμβούλιο διασφαλίζει ότι οι συνέπειες τυχόν μέτρων που προγραμματίζονται για περιοχές που βρίσκονται εκτός των θαλάσσιων υδάτων της Δημοκρατίας, ελαχιστοποιούν τον κίνδυνο πρόκλησης βλαβών και, αν είναι δυνατό, επιφέρουν θετικές συνέπειες για τις περιοχές αυτές.

(11) Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Επιτροπή καθώς και οποιοδήποτε άλλο τυχόν εμπλεκόμενο κράτος μέλος σχετικά με το πρόγραμμα μέτρων, εντός τριών (3) μηνών από τη θέσπισή του.

(12) Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι το πρόγραμμα μέτρων τίθεται σε λειτουργία εντός ενός (1) έτους από τη θέσπισή του.

(13) Η αρμόδια αρχή, εντός τριών (3) ετών από τη δημοσίευση του προγράμματος μέτρων ή τυχόν επικαιροποίησής του σύμφωνα με το εδάφιο (2) του άρθρου 17, υποβάλλει στην Επιτροπή μια σύντομη ενδιάμεση έκθεση, η οποία περιγράφει την επιτελεσθείσα πρόοδο στον τομέα εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος.

Εξαιρέσεις.

14.—(1) Ο παρών Νόμος δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις δραστηριότητες που αποσκοπούν αποκλειστικά στην άμυνα ή την εθνική ασφάλεια. Εντούτοις, διασφαλίζεται ότι, σε λογικά και εφικτά πλαίσια, οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους του παρόντος Νόμου.

(2)(α) Η αρμόδια αρχή δύναται να προσδιορίζει περιπτώσεις εντός των θαλάσσιων υδάτων της Δημοκρατίας όπου οι περιβαλλοντικοί στόχοι ή η καλή περιβαλλοντική κατάσταση είναι σδύνατο να επιτευχθούν σε όλες τις πτυχές τους με το πρόγραμμα μέτρων λόγω οποιουδήποτε από τους λόγους που απορριθμούνται στις υποπαραγράφους (i) έως (iv), ή που δεν μπορούν να επιτευχθούν εντός του σχετικού χρονοδιαγράμματος εξαιτίας των λόγων που αναφέρονται στην υποπαραγράφο (v):

- (i) ανάληψη δράσης ή αδράνεια για την οποία η Δημοκρατία δεν είναι υπεύθυνη·
- (ii) φυσικά αίτια·
- (iii) ανωτέρο βίο·
- (iv) τροποποιήσεις ή μεταβολές των φυσικών χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων ως αποτέλεσμα δράσεων που αναλαμβάνονται για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος που υπερισχύουν των αρνητικών επιπτώσεων στο περιβάλλον, περιλαμβανομένων και τυχόν διωσυνοριστικών επιπτώσεων·

(v) φυσικές συνθήκες που δεν επιτρέπουν την έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των σχετικών θαλασσιών υδάτων.

(β) Οι περιπτώσεις στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος (α) προσδιορίζονται από την αρμόδια αρχή με σαφήνεια στο πρόγραμμα μέτρων, κατόπιν εξειδίκευσης των συνεπειών αυτής της πράξης για άλλα κράτη μέλη στην περιοχή ή στις υποπεριοχές που καθορίζονται στο άρθρο 6, και παρέχεται στην Επιτροπή αιτιολόγηση για τον προσδιορισμό τους.

(γ) Παρά τα διαλαμβανόμενα στις παραγράφους (α) και (β), το Υπουργικό Συμβούλιο λαμβάνει κατάλληλα μέτρα, τα οποία ενσωματώνονται, στο μέτρο του εφικτού, στο πρόγραμμα μέτρων, για την αδιάλειπτη επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων και για την πρόληψη περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που επηρεάζονται από τα αίτια που προσδιορίζονται στις υποπαραγράφους (ii), (iii) ή (iv) της παραγράφου (α) και για το μετριασμό των δυσμενών επιπτώσεων στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών εντός της θαλάσσιας περιοχής ή των υποπεριοχών που καθορίζονται στο άρθρο 6.

(3) Στις περιπτώσεις που αφορούν την υποπαραγράφο (iv) της παραγράφου (α) του εδαφίου (2), το Υπουργικό Συμβούλιο μεριμνά ώστε οι τροποποιήσεις ή μεταβολές να μην αποκλείουν οριστικά ή να θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην θαλάσσια περιοχή ή τις υποπεριοχές που καθορίζονται στο άρθρο 6 ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών.

(4) Η αρμόδια αρχή αναπτύσσει και εφαρμόζει όλα τα στοιχεία της θαλάσσιας στρατηγικής που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 7, αλλά δεν υποχρεούται, παρά μόνο σχετικά με την αρχική αξιολόγηση που περιγράφεται στο άρθρο 9, να λαμβάνει ειδικά μέτρα όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον, ή όταν το κόστος ενδέχεται να είναι δυσανάλογο μεγάλο σε σχέση με τους κινδύνους για το θαλάσσιο περιβάλλον, και με την προϋπόθεση πως δεν πρόκειται να υπάρξει περαιτέρω υποβάθμιση.

(5) Όπου δε λαμβάνονται μέτρα για οποιονδήποτε από τους αναφερόμενους στο εδάφιο (4) λόγους, η αρμόδια αρχή παρέχει στην Επιτροπή την αιτιολόγηση της απόφασής της, ενώ μεριμνά ώστε να μη γίνει οριστικά αδύνατη η επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Συστάσεις για
Ευρωπαϊκή
δράση.

15.-(1) Όταν η αρμόδια αρχή εντοπίσει θέμα το οποίο έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλασσιών υδάτων της Δημοκρατίας και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω εθνικών μέτρων, ή το οποίο συνδέεται με άλλη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή διεθνής συμφωνία, ενημερώνει την Επιτροπή και δικαιολογεί την άποψή της.

(2) Όπου απαιτείται δράση από όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή φορείς, η αρμόδια αρχή προβαίνει στις κατάλληλες συστάσεις προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο για μέτρα σχετικά με το θέμα του εδαφίου (1).

Τροποποιήσεις
και
επικαιροποιήσεις.

16.-(1) Η αρμόδια αρχή μεριμνά για την επικαιροποίηση της θαλάσσιας στρατηγικής που περιγράφεται στα άρθρα 7.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), η αρμόδια αρχή επανεξετάζει, με συντονισμένο τρόπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7, με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών της θαλάσσιας περιοχής ή των υποπεριοχών που ορίζονται στο άρθρο 6, τα ακόλουθα στοιχεία της θαλάσσιας στρατηγικής κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή της:

- (α) την αρχική αξιολόγηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 9, και το εδάφιο (1) του άρθρου 10, αντιστοίχως·
- (β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 11·
- (γ) το πρόγραμμα παρακαλούθησης που θεσπίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 12·
- (δ) το πρόγραμμα μέτρων που θεσπίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (2) του άρθρου 13.

(3) Οι λεπτομέρειες τυχόν επικαιροποιήσεων που θα προκύψουν από την επανεξέταση, βάσει του εδαφίου (2), θα διαβιβαστούν στην Επιτροπή, στους αντισυμβαλλόμενους στο πλαίσιο της

Σύμβασης της Βαρκελώνης και σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευσή τους.

Δημόσια
διαβούλευση και
ενημέρωση του
κοινού.

17.—(1) Η αρμόδια αρχή μεριμνά ώστε να παρέχονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έγκαιρες και ουσιαστικές ευκαιρίες συμμετοχής στην εφαρμογή του παρόντος Νόμου και καλεί σε συμμετοχή, όπου είναι δυνατό, υφιστάμενους διαχειριστικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των αρμοδίων φορέων στο πλαίσιο της Σύμβασης της Βαρκελώνης, επιστημονικών συμβουλευτικών φορέων και περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων.

(2) Η αρμόδια αρχή δημοσιεύει και διαθέτει στα κοινά προς σχολιασμό συνοπτικά τα ακόλουθα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των επικαιροποιήσεων τους, ως εξής:

- (α) την αρχική αξιολόγηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης όπως προβλέπονται αντιταίχως στο εδάφιο (1) του άρθρου 9 και στο εδάφιο (1) του άρθρου 10·
- (β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 11·
- (γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 12·
- (δ) τα προγράμματα μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το εδάφιο (2) του άρθρου 13.

119(ι) του 2004. (3) Όσον αφορά την πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, εφαρμόζεται ο περί της Πρόσβασης του Κοινού σε Πληροφορίες που είναι Σχετικές με τα Περιβάλλον Νόμος.

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 108,
25.04.2007,
σ. 1.

(4) Σύμφωνα με την εκάστοτε ισχύουσα Κυπριακή νομοθεσία που μεταφέρει τις διατάξεις της Οδηγίας 2007/2/ΕΚ για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE), η αρμόδια αρχή παρέχει στην Επιτροπή, για την εκτέλεση των καθηκόντων αυτής σε σχέση με την Οδηγία και ιδίως για την επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, πρόσβαση και χρήση δικαιωμάτων άσων αφορά τα ως άνω δεδομένα και πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση, βάσει του εδαφίου (1) του άρθρου 9, και από το πρόγραμμα παρακολούθησης που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12.

(5) Το αργότερο μέσα σε έξι μήνες μετά τη διάθεση των στοιχείων και των πληροφοριών που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 9 και από το πρόγραμμα παρακολούθησης που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12, οι πληροφορίες και τα στοιχεία αυτά διατίθενται και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, για να τον βοηθήσουν στην εκτέλεση των καθηκόντων του.

Έκδοση
κανονισμών.

18.—(1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για τον καθορισμό των λεπτομερειών σχετικά με τον προσδιορισμό και την εφαρμογή οποιωνδήποτε μέτρων που πρέπει να υλοποιηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Έκδοση
Διαταγμάτων.
Παράρτημα ΙΙΙ.
Παράρτημα ΙV.
Παράρτημα V.

19. Η αρμόδια αρχή δύναται να εκδίδει Διατάγματα, με τα οποία:

- (α) να τροποποιεί και να αντικαθιστά τα Παραρτήματα ΙΙΙ, ΙV και V, για να τα προσαρμάξει στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, λαμβάνοντας υπόψη τις χρονικές περιόδους που αναφέρονται στο εδάφιο (2) του άρθρου 16 για την επανεξέταση και την επικαιροποίηση των στοιχείων της θαλάσσιας στρατηγικής·
- (β) να υιοθετεί-
 - (i) τα οναφερόμενο στο Άρθρο 9, παράγραφος 3, της Οδηγίας μεθοδολογικά πρότυπα και κριτήρια που εκάστοτε καθορίζονται από την Επιτροπή·
 - (ii) τις οναφερόμενες στο Άρθρο 11, παράγραφος 4 της Οδηγίας πραδιαγραφές και τυποποιημένες μεθόδους παρακολούθησης και αξιολόγησης που εκάστοτε θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Εκχώρηση
εξουσιών.

20.—(1) Η αρμόδια αρχή δύναται, με γνωστοποίηση που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, να εκχωρεί, υπό τους όρους και τις προϋπαθέσεις που καθορίζει, αποκλειστικά από τις εξουσίες ή αρμοδιότητες της που είναι σχετικές με τον έλεγχο της εφαρμογής του παρόντος

Νόμου ή των εκδιδόμενων δυνάμει αυτού κανονισμών ή διαταγμάτων:

- (α) σε οποιοδήποτε τμήμα ή υπηρεσία υπουργείου της Δημοκρατίας, ή
- (β) σε οποιοδήποτε πρόσωπο κατέχει τα κατάλληλα προσόντα, ή
- (γ) σε οποιοδήποτε οργανισμό δημόσιας ωφελείας που ιδρύθηκε με νόμο, για σκοπούς δημοσίου συμφέροντος.

(2) Η αρμόδια αρχή δύναται, όποτε το κρίνει σκόπιμο υπό τις περιστάσεις, να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει απόφασή της για εκχώρηση οποιωνδήποτε εξουσιών ή αρμοδιοτήτων της, η οποία λήφθηκε βάσει του εδαφίου (1).

(3) Σε περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή εκχωρεί οποιεσδήποτε εξουσίες βάσει του εδαφίου (1), η εν λόγω εκχώρηση δεν παρεμποδίζει την αρμόδια αρχή να ασκεί η ίδια οποτεδήποτε τις εκχωρηθείσες εξουσίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

(άρθρα 2 και 10)

Χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

1. Η βιοποικιλότητα διατηρείται. Η ποιότητα και η παρουσία των ενδιαιτημάτων και η κατανομή και αφθονία των ειδών είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες φυσιογραφικές, γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες.
2. Τα μη αυτόχθονα είδη που εισάγονται από τις ανθρώπινες δραστηριότητες απαντούν σε επίπεδα που δεν αλλοιώνουν δυσμενώς το οικοσυστήματα.
3. Οι πληθυσμοί όλων των εμπορικά εκμεταλλεύσιμων ιχθύων και των οστρακόδερμων βρίσκονται σε ασφαλή όρια από βιολογική άποψη, παρουσιάζοντας μια κατανομή του πληθυσμού ανά ηλικία και ανά μέγεθος που είναι ενδεικτική ενός υγιούς αποθέματος.
4. Όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων τροφικών ιστών, στο βαθμό που αυτό είναι γνωστό, παρουσιάζονται σε φυσιολογική αφθονία και ποικιλότητα και σε επίπεδα ικανά να διασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη αφθονία των ειδών και τη διατήρηση της πλήρους ανσπαραγωγικής ικανότητάς τους.
5. Ελαχιστοποιείται ο ανθρωπογενής ευτροφισμός και ιδίως οι δυσμενείς επιπτώσεις του, όπως οι απώλειες στη βιοποικιλότητα, η υποβάθμιση του οικοσυστήματος, η έξαρση επιβλαβών φυκών και η έλλειψη οξυγόνου στο θαλάσσιο βυθό.
6. Η ακεραιότητα του θαλάσσιου βυθού βρίσκεται σε επίπεδα που διασφαλίζουν τη δομή και τις λειτουργίες των οικοσυστημάτων και ιδιαίτερα το μη αρνητικό επηρεασμό των βενθικών οικοσυστημάτων.
7. Η μόνιμη αλλοίωση των υδρογραφικών συνθηκών δεν επηρεάζει δυσμενώς το θαλάσσιο οικοσυστήματα.
8. Οι συγκεντρώσεις ρυπαντών βρίσκονται σε επίπεδα που δεν προκαλούν συνέπειες συνθηκών ρύπανσης.
9. Οι ρυπαντές σε ψάρια και άλλα θαλασσινά που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που θεσπίζονται από την Κοινωνική ή εθνική νομοθεσία ή άλλα αντίστοιχα πρότυπα.
10. Οι ιδιότητες και ποσότητες των απορριμμάτων στη θάλασσα δεν προκαλούν βλάβη στο παράκτιο και θαλάσσιο περιβάλλον.
11. Η εισαγωγή ενέργειας, συμπεριλαμβανομένου και του υποθαλάσσιου θερμού, συμβαίνει σε επίπεδα που δεν επηρεάζουν δυσμενώς το θαλάσσιο περιβάλλον.

Για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην περιοχή ή υποπεριοχή που ορίζεται στο άρθρο 6, η αρμόδια αρχή εξετάζει καθένα από τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα προκειμένου να ορίσει τα χαρακτηριστικά που θα χρησιμοποιήσει για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης. Αν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμη η χρησιμοποίηση ενός ή περισσοτέρων από τα εν λόγω χαρακτηριστικά, υποβάλλει αιτιολόγηση στην Επιτροπή στο πλαίσιο της γνωστοποίησης βάσει του εδαφίου (2) του άρθρου 10.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

(άρθρο 5)

Πληροφοριακά στοιχεία της αρμόδιας αρχής

1. Ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής: η επίσημη ονομασία και διεύθυνση της αρμόδιας αρχής.
2. Νομικό καθεστώς της αρμόδιας αρχής: σύντομη περιγραφή του νομικού καθεστώτος της αρμόδιας αρχής.
3. Ευθύνες: σύντομη περιγραφή των νομικών και δικητικών ευθυνών της αρμόδιας αρχής και του ρόλου της σχετικά με τα θαλάσσια ύδατα.
4. Κατάλογος μελών: όταν η αρμόδια αρχή ενεργεί ως συντονιστικός φορέας για άλλες υπεύθυνες αρχές, απαιτείται κατάλογός τους καθώς και περίληψη των θεσμικών σχέσεων που έχουν εγκαθιδρυθεί για τη διασφάλιση του συντονισμού.
5. Περιφερειακός ή υπόπεριφερειακός συντονισμός: περίληψη των μηχανισμών που έχουν εγκαθιδρυθεί για να διασφαλιστεί ο συντονισμός μεταξύ της Δημοκρατίας και των άλλων κρατών μελών των οποίων τα θαλάσσια ύδατα εμπίπτουν στην θαλάσσια περιοχή ή τις υποπεριοχές που ορίζονται στο άρθρο 6.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

(άρθρα 9, 10, 11, 12 και 19)

Ενδεικτικός κατάλογος χαρακτηριστικών, πιέσεων και επιπτώσεων

Πίνακας 1
Χαρακτηριστικά

Φυσικά και χημικά γνωρίσματα	<ul style="list-style-type: none"> — Τοπογραφία και βαθυμετρία του θαλάσσιου βυθού, — Ετήσιες και εποχιακές θερμοκρασίες, ταχύτητα ρευμάτων, ανάβλυση υδάτων, κυματική έκθεση, χαρακτηριστικά πρόσμιξης, νεφελότητα, χρόνος παραμονής, — Χωρική και χρονική κατανομή της αλατότητας, — Χωρική και χρονική κατανομή των θρεπτικών ουσιών (DIN, TN, DIP, TP, TOC) και του οξυγόνου, — Κατατομές των pH και ρCO_2 ή άλλη ισοδύναμη πληροφορία που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση της οξίνισης των θαλασσών.
Τύποι οικοτόπων	<ul style="list-style-type: none"> — Κυρίαρχοι τύποι οικοτόπων του βυθού και της υδάτινης στήλης, με περιγραφή των φυσικών και χημικών γνωρισμάτων, όπως βάθος, θερμοκρασία νερού, ρεύματο και άλλες υδάτινες κινήσεις, αλατότητα, δομή και σύνθεση των υπαστρωμάτων του θαλάσσιου βυθού, — Αναγνώριση και χαρτογράφηση των ειδικών τύπων οικοτόπων, ιδίως εκείνων που προσδιορίζονται ή αναγνωρίζονται βάσει της Κοινοτικής ή Εθνικής Νομοθεσίας ή των Διεθνών Συμβάσεων όντας ειδικού επιστημονικού ενδιαφέροντος ή ενδιαφέροντος όσον αφορά τη βιοποικιλότητα, — Οικότοποι σε περιοχές οι οποίες χρήζουν ιδιαίτερης αναφοράς, λόγω των χαρακτηριστικών, της θέσεως ή της στρατηγικής σημασίας τους· μπορούν να συγκαταλέγονται περιοχές που υπόκεινται σε έντονες ή ειδικές πιέσεις ή περιοχές που χρήζουν ειδικού καθεστώτος προστασίας.
Βιολογικά γνωρίσματα	<ul style="list-style-type: none"> — Περιγραφή των βιοκοινοτήτων που συνδέονται με τους κυρίαρχους οικότοπους του βυθού και της υδάτινης στήλης. Η περιγραφή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις κοινότητες φυτοπλαγκτού και ζωοπλαγκτού, συμπεριλαμβανομένων των ειδών και εποχιακής και γεωγραφικής διακύμανσης, — Πληροφορίες για τα αγγειόσπερμα, τα μακροφύκη και τα βενθικά ασπόνδυλα, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης των ειδών, της βιομάζας, και της ετήσιας/εποχιακής διακύμανσης, — Πληροφορίες σχετικά με τη δομή των ιχθυοπληθυσμών, συμπεριλαμβανομένης της αφθονίας, της κατανομής και της δομής ηλικίας/μεγέθους των πληθυσμών, — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και της κατάστασης των ειδών των θαλάσσιων θηλαστικών και ερπετών, — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και της κατάστασης των ειδών των θαλάσσιων πτηνών, — Περιγραφή της πληθυσμιακής δυναμικής, της φυσικής και πραγματικής ζώνης εξάπλωσης και της κατάστασης άλλων ειδών, τα οποία υπόκεινται σε Κοινοτική ή Εθνική Νομοθεσία ή σε Διεθνείς Συμφωνίες, — Κατάλογος της χρονικής συχνότητας, της αφθονίας και χωρικής κατανομής των μη αυτοχθόνων, εξωτικών ειδών, ή των ενδεχομένως γενετικώς αποκλινουσών μαρφών αυτοχθόνων ειδών.
Άλλα γνωρίσματα	<ul style="list-style-type: none"> — Περιγραφή της κατάστασης σχετικά με τις χημικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των χημικών ουσιών που προκαλούν ονησυχία, της ρύπανσης των ιζημάτων, των κοίριων γεωγραφικών σημείων, των ζητημάτων υγείας και της ρύπανσης των έμβιων όντων (και ειδικότερα των έμβιων άντων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση), — Περιγραφή κάθε άλλου τυπικού γνωρίσματος ή χαρακτηριστικού της θαλάσσιας περιοχής ή των υποπεριοχών που ορίζονται στο άρθρο 6.

Πίνακας 2
Πιέσεις και επιπτώσεις

Φυσικές απώλειες	<ul style="list-style-type: none"> — Επικάλυψη (π.χ., από τεχνητές κατασκευές, από υλικά βυθοκόρησης), — Σφράγιση (π.χ., από μόνιμες κατασκευές).
Φυσικές ζημιές	<ul style="list-style-type: none"> — Μεταβολές στην επικάλυψη ιζημάτων (π.χ., από απορροές, αυξημένες εκροές, βυθοκόρηση ή την απόρριψη υλικού βυθοκόρησης), — Απόξεση (π.χ., επιπτώσεις στο βυθό από την εμπορική αλιεία, τη ναυσιπλοΐα, την σκυροβολήση), — Επιλεκτική εξαγωγή (π.χ., εξερεύνηση και εκμετάλλευση βιοτικών και αβιατικών πόρων στα βυθό και στο υπέδαφος).
Άλλες φυσικές οχλήσεις	<ul style="list-style-type: none"> — Υποβρύχια θόρυβος (π.χ., από τη ναυσιπλοΐα, από υποβρύχια ακουστικά εξοπλισμά), — Θαλάσσια απορρίμματα.
Αλληλεπίδραση με υδρολογικές διαδικασίες	<ul style="list-style-type: none"> — Σημαντικές μεταβολές της θερμοκρασίας (π.χ., από απορροές ηλεκτροπαραγωγικών σταθμών), — Σημαντικές μεταβολές της αλατότητας (π.χ., από κατασκευές που παρεμποδίζουν τις υδάτινες κινήσεις, από δραστηριότητες υδροληψίας, από μονάδες αψαλάτωσης).
Ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες	<ul style="list-style-type: none"> — Εισαγωγή συνθετικών ενώσεων (π.χ., Ουσίες Προτεραιότητας βάσει του περί της Πραστασίας και Διαχείρισης των Υδάτων Νόμου του 2004 που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον, όπως φυτοφάρμακα, αντιρρυπαντικές ουσίες, φαρμακευτικές ουσίες, που προέρχονται από, π.χ., διαρροές από μη σημειακές πηγές, ρύπανση από σκάφη, ατμοσφαιρική εναπόθεση και βιοδραστικές ουσίες), — Εισαγωγή μη συνθετικών ουσιών και ενώσεων (π.χ., βαρέα μέταλλα και υδρογονάνθρακες, που προέρχονται, π.χ., από ρύπανση από σκάφη, από την έρευνα και εκμετάλλευση πετρελαίου, φυσικού αερίου και μεταλλευμάτων, από την ατμοσφαιρική εναπόθεση, από τις εισροές ποτάμιων υδάτων), — Εισαγωγή ραδιονουκλεϊδίων.
Συστηματική ή/και σκόπιμη απελευθέρωση ουσιών	<ul style="list-style-type: none"> — Εισαγωγή άλλων ουσιών (στερεών, υγρών ή αερίων) στα θαλάσσια ύδατα, ως αποτέλεσμα της συστηματικής ή/και σκόπιμης απελευθέρωσης στο θαλάσσιο περιβάλλον, όπως επιτρέπουν η Κοινωνική και Εθνική Νομοθεσία ή/και οι Διεθνείς Συμβάσεις.
Εμπλουτισμός με θρεπτικές ουσίες και οργανική ύλη	<ul style="list-style-type: none"> — Εισροές λιπασμάτων και άλλων ουσιών πλούσιων σε άζωτο και φωσφόρο (π.χ., από σημειακές και μη σημειακές πηγές, συμπεριλαμβανομένων της γεωργίας, των υδατοκαλλιεργειών, και της ατμοσφαιρικής εναπόθεσης), — Εισροές οργανικής ύλης (π.χ., υπόνομοι, υδατοκαλλιεργείες, εισροές ποτάμιων υδάτων).
Βιολογικές οχλήσεις	<ul style="list-style-type: none"> — Εισαγωγή μικροβιακών παθογόνων, — Εισαγωγή μη αυτόχθονων ειδών και μετατοπίσεις, — Επιλεκτική εξαγωγή ειδών, συμπεριλαμβανομένων των περιστασιακών μη-ατοχευμένων αλιευμάτων (π.χ., μέσω της εμπορικής και ερασιτεχνικής αλιείας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(άρθρα 11 και 19)

Ενδεικτικός κατάλογος χαρακτηριστικών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων

1. Επαρκής κάλυψη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα που βρίσκονται υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας.
2. Ανάγκη θέσπισης: α) στόχων για τον καθορισμό των επιθυμητών συνθηκών βάσει του ορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, β) μετρήσιμων στόχων και συνσφών δεικτών που επιτρέπουν την παρακολούθηση και αξιολόγηση, και γ) επιχειρησιακών στόχων που αναφέρονται σε συγκεκριμένο μέτρο εφαρμογής που διευκολύνουν την υλοποίησή τους.
3. Καθορισμός της περιβαλλοντικής κατάστασης που πρέπει να επιδιωχθεί ή να διατηρηθεί και διατύπωση αυτής της οικολογικής κατάστασης σε μετρήσιμες ιδιότητες των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα της Δημοκρατίας.
4. Συνοχή της δέσμης στόχων: απουσία αντιφατικών στόχων.
5. Καθορισμός των απαραίτητων πόρων για την επίτευξη των στόχων.
6. Διατύπωση των στόχων, συμπεριλαμβανομένων και τυχόν ενδιάμεσων στόχων, στο πλαίσιο χρονοδιαγράμματος για την επίτευξη τους.
7. Καθορισμός των δεικτών που θα χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση της προόδου και την καθοδήγηση διαχειριστικών αποφάσεων για την επίτευξη των στόχων.
8. Καθορισμός σημείων αναφοράς για στόχους και όρια, όπου αυτό ενδείκνυται.
9. Επαρκής συνεκτίμηση κοινωνικών και οικονομικών πτυχών κατά τη θέσπιση των στόχων.
10. Εξέταση της δέσμης περιβαλλοντικών στόχων, των συναφών δεικτών και σημείων αναφοράς στόχων και ορίων, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων θα οδηγούσε τα θαλάσσια ύδατα της Δημοκρατίας στην περιβαλλοντική κατάσταση που επιδιώκεται από τους στόχους του παρόντος Νόμου όπως αυτοί περιγράφονται στο άρθρο 3.
11. Συμβατότητα των περιβαλλοντικών στόχων με τους στόχους με τους οποίους έχει δεσμευτεί η Δημοκρατία στο πλαίσιο σχετικών διεθνών και περιφερειακών συμφωνιών, και ειδικά στα πλαίσια της Σύμβασης της Βαρκελώνης, με σκοπό την επίτευξη των στόχων του παρόντος Νόμου όπως αυτοί περιγράφονται στο άρθρο 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

(άρθρα 12 και 19)

Ενδεικτικός κατάλογος στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για το πρόγραμμα παρακαλούθησης

1. Ανάγκη παροχής πληροφοριών για την αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης και τον υπολογισμό της απόστασης που απομένει, καθώς και της επιτευχθείσας πράοδου, προς την καλή περιβαλλοντική κατάσταση, σύμφωνα με το Παράρτημα III και με τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα που πρέπει να καθοριστούν δυνάμει του άρθρου 10.
2. Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφοριών οι οποίες επιτρέπουν τον προσδιορισμό κατάλληλων δεικτών για τους περιβαλλοντικούς στόχους που ορίζονται στο άρθρο 11.
3. Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφοριών που να επιτρέπουν την εκτίμηση των επιπτώσεων των μέτρων που αναφέρονται στα άρθρο 13.
4. Ανάγκη συμπερίληψης δραστηριοτήτων για τον προσδιορισμό των αιτών τυχόν αποκλίσεων από το επιθυμητό φάσμα της περιβαλλοντικής κατάστασης και ακολούθως των τυχόν ενδεικνυόμενων διορθωτικών μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν για να αποκατασταθεί η καλή περιβαλλοντική κατάσταση.
5. Ανάγκη παροχής πληροφοριών για χημικούς ρυπαντές σε είδη από εμπορικές αλιευτικές περιοχές που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.
6. Ανάγκη συμπερίληψης δραστηριοτήτων που διασφαλίζουν ότι τα διορθωτικά μέτρα επιφέρουν τις επιθυμητές αλλαγές και όχι τυχόν ανεπιθύμητες παρενέργειες.
7. Ανάγκη συγκέντρωσης των πληροφοριών που αφορούν όλη τη θαλάσσια περιοχή ή τις υποπεριοχές που ορίζονται στο άρθρο 6.
8. Ανάγκη της διασφάλισης της συγκρισιμότητας των προσεγγίσεων και μεθόδων αξιολόγησης εντός της θαλάσσιας περιοχής ή των υπαπεριοχών που ορίζονται στο άρθρο 6.
9. Ανάγκη ανάπτυξης τεχνικών παραδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων παρακολούθησης, ώστε να επιτραπεί η συγκρισιμότητα των πληροφοριών σε Κοινοτικό επίπεδο.
10. Ανάγκη να διασφαλιστεί, στο μέτρο του δυνατού, η συμβατότητα με υφιστάμενα προγράμματα σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, με στόχο να προαχθεί η συνοχή μεταξύ των εν λόγω προγραμμάτων και να απαφευχθούν αλληλοεπικαλύψεις, αξιοποιώντας τις κεντευθυντήριες γραμμές που αρμόζουν στη θαλάσσια περιοχή ή τις υποπεριοχές που ορίζονται στο άρθρο 6.
11. Ανάγκη της συμπερίληψης στην αρχική αξιολόγηση βάσει του άρθρου 9 μιας αξιολόγησης των κυριότερων αλλαγών στις περιβαλλοντικές συνθήκες και, όπου είναι απαραίτητο, νέων ή ανακυπτόντων προβλημάτων.
12. Ανάγκη της επεξεργασίας, ως μέρος της αρχικής αξιολόγησης βάσει του άρθρου 9, των κατάλληλων στοιχείων του Παραρτήματος III, συμπεριλαμβανομένης και της φυσικής διακύμανσης τους, και αξιολόγηση της προόδου προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται βάσει του άρθρου 11, χρησιμοποιώντας, εάν ενδείκνυται, τους καθορισμένους δείκτες και τα σχετικά σημεία αναφοράς ορίων και στόχων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

(άρθρο 13)

Ενδεικτικός κατάλογος ειδών μέτρων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για το πρόγραμμα μέτρων

1. Έλεγχοι δραστηριοτήτων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τα επιτρεπόμενα επίπεδα ανθρώπινης δραστηριότητας.
2. Έλεγχοι επιπτώσεων: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον επιτρεπόμενο βαθμό άχλησης μιας πτυχής του οικοσυστήματος.
3. Έλεγχος χωρικής και χρονικής κατανομής: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον τόπο και το χρόνο στον οποίο επιτρέπεται κάποια δραστηριότητα.
4. Μέτρα συντονισμού της διαχείρισης: εργαλεία που διασφαλίζουν το συντονισμό της διαχείρισης.
5. Μέτρα για τη βελτίωση της ανιχνευσιμότητας της θαλάσσιας ρύπανσης, όπου αυτό είναι εφικτό.
6. Οικονομικά κίνητρα: διαχειριστικά μέτρα τα οποία καθιστούν οικονομικά συμφέρουσες για τους χρήστες των θαλάσσιων οικοσυστημάτων τις ενέργειες που συμβάλλουν στην επίτευξη του στόχου της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.
7. Εργαλεία άμβλυσης και αποκατάστασης: διαχειριστικά εργαλεία που καθοδηγούν τις ανθρώπινες δραστηριότητες προς την αποκατάσταση των πληγέντων στοιχείων των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.
8. Επικοινωνία, συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και ευαισθητοποίηση του κοινού.